

מ"ת 68560/07/20 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו רומי

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 68560-07-20 מדינת ישראל נ' אבו רומי(עציר)
תיק חיצוני: 409116/2020

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אחמד אבו רומי (עציר)

החלטה

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק- הובלה ונשיאה, וכן עבירה של שיבוש מהלכי משפט. בד בבד עם הגשת כתב האישום נתבקש מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו.
3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 12/7/20 בשעה 11:00 לערך, נשא המשיב אקדח מסוג "FN", כשהוא עטוף בניילון נצמד בצבע כחול; המשיב נשא את הנשק כשהוא בתוך כובע אדום-שחור. בעוד המשיב נושא הנשק, הבחינה במשיב ניידת משטרה בה היו השוטרים אסי קריאף, אבירם וענונו, אורן סולימני, ודוד רוטנמר. המשיב הבחין בניית והחל רץ לכיוון חצר ביתו.
4. השוטר אבירם יצא מהניידת והחל רץ אחרי המשיב; לאחריו רצו גם השוטרים אסי ודוד; המשיב נכנס לסמטה סמוכה לביתו, והשליך הנשק מבעד פתח בקיר לחצר שכניו.
5. המשיב כפר בקיומה של תשתית ראייתית אף לכאורית.
6. אליבא המשיב, קיימות סתירות בגרסאות השוטרים (לגבי בד הכובע); המשיב טוען כי לא הגיוני שדווקא נהג הניידת מבחין בהחזקת האקדח; המשיב מוסיף כי לא יתכן שאבירם ראה את זריקת הנשק ואף שוטר אחר לא ראה את הזריקה; לגבי מיקום האקדח טוען המשיב כי זה אינו מתיישב עם זריקה; עוד טוען המשיב לכשלי חקירה (כמו חזרה למקום רק לאחר שעתיים לעניין הכובע, אי הפעלת מצלמות ועוד).
7. ההחלטה בדבר מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית, בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם. ראוי:

בש"פ 10234/08 אבולקיעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 26 (14.12.2008);

בש"פ 6245/10 רובי מרקוס נ' מדינת ישראל (21.9.2010);

בש"פ 4575/17 ראפת עליאן נ' מדינת ישראל (3.7.2017);

בש"פ 3147/18 חמיאס נ' מדינת ישראל (09.05.2018);

בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל (04.03.2018);

בש"פ 7494/18 זוהר ששון נ' מדינת ישראל (11/11/18).

8. ההלכה היא כי בשלב זה בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים, כך נפסק:

"כידוע, בשלב הארכת המעצר עד תום ההליכים כל שעל בית המשפט לבחון הוא האם קיימת תשתית לכאורית להוכחת אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. תשתית לכאורית כאמור אינה דורשת הוכחת אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר כי אם בחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה. ראיות לכאורה להוכחת האשמה הן איפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, ותוך קביעת אמינותן ומשקלן - יוביל לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר. רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כיום לא יוכל - גם לאחר "עיבודו" בעתיד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי - להקים תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן יהא לבסס עליה את הרשעת הנאשם, תתבקש המסקנה כי אין מצויות נגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת האשמה ועל כן אין מקום למעצרו עד תום ההליכים (ראו למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 10512/05 פינר נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 24.11.2005))." בש"פ 826/08 קיאל קשאש נ' מדינת ישראל (14.2.08).

בש"פ 4575/17 ראפת עליאן נ' מדינת ישראל (3.7.2017);

בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל (04.03.2018);

בש"פ 2751/18 מדינת ישראל נ' אבו עסא (1.5.2018);

בש"פ 4458/18 משייב נ' מדינת ישראל (24.06.2018);

בש"פ 7494/18 זוהר ששון נ' מדינת ישראל (11/11/18).

9. בשלב המעצר אין בימ"ש נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפירוכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה. ראו:

בש"פ 8031/08 איטח נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 15.10.2008);

בש"פ 6982/10 דני ארביב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 6.10.2010);

בש"פ 9431/12 לוי נ' מדינת ישראל (3.1.2013) - פסקה 6 להחלטה;

בש"פ 5867/15 בלל חמאסה נ' מדינת ישראל (24.9.2015) הדיון בראיות בשלב המעצר אינו כולל התייחסות מדוקדקת להערכת מהימנות העדים. דברים אלה יפים גם מקום בו מתגלים הבדלים בגרסאות שמסר אותו עד. כמובן, הכול כפוף לכך שאכן מכלול הראיות הוא בעל פוטנציאל להעמיד סיכוי סביר להוכחת האשמה בסוף המשפט;

בש"פ 8028/16 אדיר חיינסקי נ' מדינת ישראל (14.11.2016);

בש"פ 3494/17 פלוני נ' פרקליטות המדינה (11.5.2017);

בש"פ 4596/17 אלטורי נ' מדינת ישראל (2.7.2017);

בש"פ 4575/17 עליאן נ' מדינת ישראל (3.7.2017);

בש"פ 916/18 יהושע שוקי רבי נ' מדינת ישראל (15.2.2018);

בש"פ 1899/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.03.2018);

בש"פ 4458/18 מישייב נ' מדינת ישראל (24.06.2018);

בש"פ 5599/18 קוצר נ' מדינת ישראל (30.07.2018) (טענות העורר נגד מהימנות העד, מקומן להתברר בהליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר);

בש"פ 7537/18 מחמד רג'בי נ' מדינת ישראל (20/11/18);

בש"פ 2345/19 פלוני נ' מדינת ישראל (18/04/19).

10. בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד. ראו לעניין זה:

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.1.11) (להלן: עניין ציון); בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 1.12.09)).".

בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (25.1.11). פסקה 9 להחלטה.

11. לאחרונה פורש מבחן הלכת זאדה ע"י כב' בית המשפט העליון- בש"פ 8526/18 חוסאם כנעאן נ' מדינת ישראל (17/12/18);

קיומן של ראיות לכאורה לצרכי מעצר עד תום ההליכים נקבע לפי המבחן של "אם נאמין": אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?

ראו לעניין זה גם:

בש"פ 215/19 רפיק סלאימה נ' מדינת ישראל (22/01/19).

12. כעת ליישום ההלכות- החומר המצוי בתיק החקירה.

13. דו"ח פעולה וענונו אבירם מתאר איך מהלך נסיעת הניידת מבחין אסי קריאף במשיב. וענונו מתאר כי פרק מהניידת והבחין כי המשיב השליך דבר מה. לאחר תפיסת המשיב מתאר אבירם כי פנה לחפש את החפץ שהושלך, תחילה לא מצא דבר ובהמשך מצא "אקדח מלופף בניילון נצמד בצבע תכלת אשר היה מעל לאדנית וקרובה מאד לאותו פתח בה השליך החשוד".

14. דו"ח פעולה דוד רוטנמר מוסיף כי מהלך הסיור "הנהג אסי קריאף צעק שהחשוד מחזיק אקדח, הסתכלתי על הידיים של החשוד וזיהיתי שמחזיק בצד ימין בנרתיק בצבע אדום ושחור". דוד ממשיך ומתאר כי "מיד כולנו רצנו אל החשוד, כאשר הבחין בנו רץ לתוך המחסן הצמוד אל הבית שלו והשליך את הנרתיק/ אקדח". תוך כדי המעצר מעמת דוד את המשיב- "ראיתי שהחזקת אקדח ביד", או אז מפרט דוד- "התחיל לגמגם ואמר תחפשו בבית מה שצריכים".

15. דוח פעולה אסי קריאף- מתאר כיצד אגב נסיעה, מבחין אסי במשיב, "בידו הימנית החזיק ידית של אקדח עטופה בבד, בצע אדום שחור, כאשר אני מזהה בוודאות אחיזה של אקדח בידו של החשוד". אסי מתאר איך עדכן את שותפיו והחל בנסיעה לכיוון המשיב, ומתאר כיצד פרק ראשון אבירם וענונו (המשיב החל לרוץ)... "תשאלתי אותו במקום איפה מה שהיה לך ביד". אסי מתאר איך אבירם החל לבצע סריקה מעבר לקיר- "שם זיהה ניילון כחול כאשר הוא עטוף בצורה של אקדח".

16. קריאף ממשיך ומתאר כי לאחר מכן חזר לזירה, "כאשר אני מזהה סמוך לעדנית אשר בה היה האקדח, מונח את הכובע בצבע אדום" (כך במקור).

17. על פי דוח מסכם חקירת מז"פ- התקבלה תגובה חיובית לנוכחות מתכת ברזלית (נג- 15/7/20).. כובע תואם לכובע שנמצא ליד האקדח נצפה בתמונות של ילד המשיב (ס"ח).

18. לגבי מציאת הכובע- ראה מזכר קריאף (צ"ז) יחד עם השוטר יצחק ימיני.

19. ראה גם מזכר משלים רוטנמר- צ"ח.

20. אשר להודעות- המשיב אינו חולק על נוכחותו (הודעה מיום 12/7/20), אלא שלטענתו "ניידת של שוטרים הגיעה ועצרו לידי ואני שראיתי אותם זרקתי את החשיש שהיה לי בכיס... עשו סיבוב אצל השכנים וחזרו עם מה שתפסו שזה אקדח".

21. בהודעה מיום 14/7 מפרט המשיב- "לא הייתי מחזיק אקדח זה לא נכון, אני בסה"כ באתי לקחת פרזולים מהמחסן

והיה לי ביד מפתחות פרזולים, באו צוות שוטרים עצרו, נכנסו לבית שלנו... אמרתי כמו בפעם שעברה זרקתי בוך בבית קרקע". המשיב מתאר מיקום זריקת הבוך כמחסן הצמוד.

22. אח המשיב מאשר כי המשיב מעשן סמים וכי אמר שזרק בוך (14/7/20).

23. אם המשיב בהודעה מיום 14/7/20- ציינה כי לא ראתה דבר בידי המשיב (באופן טבעי); יחד עם זאת בהודעתה ציינה כי השוטרים רדפו אחרי המשיב (בניגוד להודעות המשיב שכפר בכך!); ראה שו' 36.

24. בהודעות השוטרים פורט נושא התפיסה- הודעת וענונו (15/7) מציין השוטר וענונו כי ראה את המשיב זורק דרך הפתח דבר מה ובתשובה לשאלתו ענה "לא זרקתי כלום". וענונו מציין כי מרגע הפריקה היה קשר עין רצוף. וענונו מציין כי מי שראה את המשיב נושא אקדח זהו אסי (והמרחק היה 10 מטרים לערך).

25. הודעת אסי קריאף (15/7)- ציין קריאף כי הוא הראשון שראה את האקדח בידי המשיב וכי אבירם ביצע חיפוש בפתח ואיתר את האקדח. קריאף מציין כי לאחר העברת המשיב לתחנה חזר על מנת לאתר את הבד ה"אדום שחור" ואז איתר את הכובע, תוך כדי הפעלת מצלמות גוף. (קריאף מציין כי המרחק היה 20-30 מטרים ולא 10 מטרים). קריאף שב ומציין כי המשיב נמלט.

26. בהודעת המשיב מיום 20/7 חזר המשיב על כך כי לא רץ ולא נמלט (שו' 42), מציין כי יתכן והכובע ה"אדום שחור" עף ממתלה הכביסה, ושב וטוען כי זרק בוך חשיש ולא אקדח.

27. כשעומת המשיב עם האפשרות כי על הניילון של האקדח עלול להמצא דנא שלו משיב המשיב- "הניילון שהיה על האקדח יכול להיות, שכן כל הכלים שלי אני שם אותם בטנדר מאחור והניילון הזה משתמש בו לעבודה דומה לניילון שאני עובד ויכול להיות שמישהו לקח את הניילון הזה מהטנדר".

28. בחקירה מיום 27/7 טען המשיב כי אינו מכיר את מי שהביא לו ה"בוף", אינו מעוניין להגיד כיצד הוא יוצר קשר עמו, אין לו הסבר מדוע לא נמצא בוך שכזה בחיפוש השוטרים.

29. בשחזור רגלי שנעשה עם השוטר קריאף- נראה כיוון זריקת החפץ מידי המשיב; הכיוון תואם מציאת החפץ באדנית (דיסק 409116/20).

30. **המסקנה-** דוחות הפעולה של השוטרים מקימים תשתית ראייתית לכאורית איתנה, להוכחת האישום; די בדוחות פעולה של שוטר אחד מהשוטרים ועל אחת כמה וכמה כשדוחות הפעולה משתלבים זה בזה.

31. **מעבר לדוחות הפעולה והודעות השוטרים-**

קיימת קורלציה בין השחזור ובין מיקום מציאת הנשק

טענת המשיב כי לא רץ בעייתית לאור הודעות אמו

טענת המשיב כי אחז בידיו כלי פרזול בעייתית לאור הודעות אביו.

טענת המשיב כי זרק בוך בעייתית כי זה לא נמצא.

קיימת התאמה כי בד העטיפה שנחזה ובין כובע שנמצא במקום השייך לבת המשיב.

סירוב המשיב למסור פרטים לגבי טענת ה"בוף" מדבר בעד עצמו.

32. לגבי טענות בנושא מהימנות שוטרים (כבסיס לראיות לכאורה)- אפנה לבש"פ 1072/20 **שחאדה נ' מ"י**.

33. לגבי טענות המשיב בנושא מחדלי החקירה- אפנה לבש"פ 5201/15 **בוסקילה נ' מ"י**.

34. על פניו ברור כי שימוש במבחן "אם נאמין", יביא לתוצאה מתבקשת- ככל שבית המשפט יאמין לעדויות השוטרים, התוצאה תהיה הרשעה.

35. בנסיבות אלו- אני קובע קיומה של תשתית ראיתית איתנה למיוחס למשיב בכתב האישום.

36. נוכח הוראות כב' בית המשפט העליון בכל הנוגע לעבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, ובמיוחד לעבירות נשק, נוכח טענות המשיב בדבר שימוש בסמים, נוכח ההימלטות משוטרים, סבורני כי דרך המלך לשקילת חלופה בתיק זה הנה הפניה לתסקיר שירות המבחן גם אם משמעות הדבר התארכות מה.

ניתנה היום, כ"ח אב תש"פ, 18 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.